

FAMILIA OZANAM – EXEMPLU DE TRĂIRE A IUBIRII

familia tipic burgheză de la începutul secolului al XIX-lea din Franța

ETAPELE VIETII DE FAMILIE

- Căsătoria – vocație sau destin – ALEGEREA
- Căsătorie aranjată – căsnicie conștientă – ACCEPTAREA
- Trecerea de la eu la noi – LOGODNA
- Iubirea sinceră – LUNA DE MIERE
- Nici eu fără tine nici tu fără mine – DRUMUL ÎNCERCĂRILOR
- Inima-mi este destul de mare ca să iubească mult – RUTINA
- Să trăim de la o zi la alta – MAREA TRECERE

CĂȘĂTORIA – VOCAȚIE SAU DESTIN

Frederic dezvoltă o rețineră și un anumit dispreț față de femei și de căsătorie:

„Câteodată [femeile] sunt de o sensibilitate demnă de admirat, însă mintea lor e de o ușurătate și nestatornicie ce par fără speranță... și-apoi să intri fără rețineră, pentru totdeauna, în tovărășie cu o creatură omenească, muritoare, neputincioasă, jalnică, oricât de perfectă ar părea”?

„Dacă Dumnezeu mă cheamă, l-aș putea sluji cel mai bine doar în tabăra din care faceți parte”, printre dominicani.

Dacă este chemarea la căsătorie, atunci femeia hărăzită de Dumnezeu să vină de bunăvoie pentru că să nu-i pară rău mai târziu, să gîibă un suflet deosebit, să fie credincioasă, să-mă atragă spre cer, să fie darnică și înțeleghătoare.

CĂSĂTORIA – VOCAȚIE SAU DESTIN

Amélie Soulacroix, familia îi oferă tot confortul și fericirea, încât gândul la căsătorie o înspăimântă, dar este gata să-și asume destinul.

Primește mai multe cereri în căsătorie, dar le refuză.

„Vei rămâne cu noi până când vom găsi mărgăritarul ce te va face fericită”.

CĂSĂTORIE ARANJATĂ CĂSNICIE CONȘTIENTĂ ȘI ASUMATĂ

„Dumnezeu mi-a dat să întâlnesc... o pereche care a reuși să umple golul lăsat de mama, și care pe lângă virtuțile importante are meritul de a îmbina

sensul practic al obligațiilor casnice cu o inteligență destul de mare și cultivată încât să fie interesată de lucrările literare ale carierei mele, să le aprecieze și să le respecte, devenindu-mi mai ales un sprijin și nu o piedică”.

TRECEREA DE LA EU LA NOI LOGODNA

- 29 Frederic, 27 Amélie, din decembrie 1840 până în iunie 1841
- Cei doi se văd câteva zile în vacanța de Paști.

TRECEREA DE LA EU LA NOI

- „Îmi este greu să înțeleg cum poate o singură iubire să înlocuiască toată iubirea pe care o primesc aici și de care sunt înconjurată... Inima-mi este destul mare ca să iubească foarte mult”.

- „Pe 21 noiembrie în sărbătoarea Sfintei Fecioare, când m-ați primit, domnișoară, atunci s-a împlinit totul pentru mine... Misterul vocației mi s-a luminat. În cea în care până atunci nu am văzut decât o străină amabilă, am văzut-o dintr-odată pe însoțitoarea tutelară a viitorului meu. Mi s-a părut că aud și eu ca Tobia din Biblie un glas care îmi spune: Nu te teme căci ea e menită din veac pentru tine, ea va merge cu tine și Domnul milostiv vă va mântui pe unul prin celălalt”.

TRECEREA DE LA EU LA NOI

- „În fiecare zi îl rog pe Dumnezeu să-mi dea virtuțile ce-i trebuie unei femei ca să-și împlinească cu sfințenie datoria de soție, îl cer de asemenea harul să vă fac fericit”.

- *Viața conjugală este din punctul meu de vedere o împărtășire, în care eu nu voi avea rolul leului; o văd ca pe jertfă comună, un devotament reciproc și sunt fericit să mă dăruiesc și să primesc... Aveam nevoie de dvs. de aceea am venit la dvs.*

TRECEREA DE LA EU LA NOI

- „Aș dori să fiu totul pentru dvs. așa cum dvs. ar trebui să fiți totul pentru mine. Mă iubiți, nu-i așa? Atunci, de ce n-am fi fericiți? Fără să ne facem iluzii, putem crede în fericire? Ne vor vizita necazurile, suferințele, greutatea căci nu există viață fără amărăciune; însă noi le vom suporta pe toate cu curaj și resemnare ca pe încercări venite din partea lui Dumnezeu. În doi suntem mai puternici.”

„Arătându-mi de pe acum fericirea viitorului, susținându-mi cu mâna liberă povara pe care o purtam singur, ați dobândit dreptul la recunoștința mea, pe care puțini o au. Așadar nu vă mai îngrijați din cauza grijilor mele. Împrejurările le-au făcut mai mari, datorită lor mă voi atașa și mai mult de dvs...”

TRECEREA DE LA EU LA NOI

- Viata Conferințelor la Paris:
- *Erau reprezentanții celor 25 de Conferințe din Paris, tineri printre care se amestecau într-o fraternă egalitate câțiva bătrâni respectabili.*
- *Dacă purtarea lipsită de morală venea odinioară de la clasele superioare... de la burghezie, acum putem crede că Providența ne cheamă să restabilim prestigiul moral al țării noastre, căci în opt ani numărul nostru a crescut de la opt la două mii și mulți dintre noi, fără ajutorul intrigilor sau intervenția cuiva, au ajuns în cele mai mari posturi din țară; peste tot am invadat barourile, medicina, tribunalele și catedrele... O treime din studenții la politehnică sunt membrii unei Conferințe...*

**„DUMNEZEU NE-A DAT HARUL,
ÎNTR-O PERIOADĂ ÎN CARE ASTA SE VEDE FOARTE RAR,
SĂ NE IUBIM CU DRAG”**

„Nu conțenesc să fiu fericit. Timpul nu mai există pentru mine, ce contează viitorul? Fericirea clipei de față înseamnă veșnicie, înțeleg cum va fi în Cer”.

„Dragă mamă, trebuie să mă ajuți să-i mulțumesc lui Dumnezeu pentru că mi-a dat un soț atât de bun, cu cât mă îndepărtez mai mult de voi, el devine tot mai bun pentru mine, iar cerul arzător al Italiei îl face tot mai tandru”.

**„DUMNEZEU NE-A DAT HARUL,
ÎNTR-O PERIOADĂ ÎN CARE ASTA SE VEDE FOARTE RAR,
SĂ NE IUBIM CU DRAG”**

„Duminică am fost la liturghia de la ora opt; după liturghie am fost în vizită la săracii lui Fred. Aveam să le dăm câteva bonuri de pâine și carne de la Societatea Sfântul Vincențiu de Paul. Apoi le-am trimis din partea noastră lemne. E trist, dar suntem mulțumiți când putem ajuta un pic oamenii atât de săraci”.

„În căsnicia creștină totul se împarte, nimic nu încetează; totul se împarte, obligații, condiții: obligațiile sunt aceleași pentru ambii soți. Amândoi trebuie să participe cu aceeași speranță și cu o inimă neîmpărțită... soția este partenera de viață, părtașa destinului”.

„NICI TU FĂRĂ MINE, NICI EU FĂRĂ TINE”

- „Dumnezeu după ce mi-a dat harul să am un soț atât de bun, îmi refuză fericirea de a fi mamă”.

„Dimineața voi merge la liturghie pentru sănătatea ta și să mă gândesc serios la obligațiile mele”.

„NICI TU FĂRĂ MINE, NICI EU FĂRĂ TINE”

„Am fost la prima liturghie de la ora șase și m-am împărtășit. Mi-am închipuit că ești lângă mine și că ne împărtășim amândoi... te asigur că la gândul că rugăciunile mele se întâlnesc cu ale tale și împreună se înalță la Dumnezeu m-am rugat cu și mai multă evlavie... nu-i așa că și tu îl binecuvântezi pe Dumnezeu împreună cu mine?”

„M-am dus să te întâlnesc acolo unde se întâlnesc cei care se iubesc în mod creștinesc, în brațele Mântuitorului. În această dimineață am avut fericire să mă apropii de el și l-am văzut ținându-te de mână, mi te-a dăruit din nou, și ne-a binecuvântat pe amândoi.”

NICI TU FĂRĂ MINE, NICI EU FĂRĂ TINE”

„Te-ai supăra pe mine dacă aş încheia scrisoarea fără să-ţi spun câte ceva de săracii noştri... Cei de pe strada Dragon sunt vrednici de toată mila...

Draga mea, permite-mi, ca înainte să merg să te văd, să le dau ceva pentru sărbătoarea ta. Voi lua din cadoul, foarte mic, pe care l-am pregătit pentru tine, pentru ca pe 15 august, cele opt făpturi mici pe care Dumnezeu le iubeşte căci că sunt nevinovate,

să se roage pentru tine, pentru noi doi, ca să îndepărteze de la noi nenorocirea cea căzută peste noi anul acesta şi să ne obţină îngerăşul pe care-l aşteptăm”.

„NICI TU FĂRĂ MINE, NICI EU FĂRĂ TINE”

„De la începutul lui decembrie nu mai umblă prin casă, pianul este mut”.

„Pe 8 aprilie este ultima liturghie din cadrul novenei către Sfânta Fecioară pentru ca sarcina soției mele să decurgă bine. Este în luna a cincea”.

„NICI TU FĂRĂ MINE, NICI EU FĂRĂ TINE”

- Pe 15 august, Frederic își arată recunoștința față de Maica Domnului pentru fericirea pe care o trăiește:

*„Către tine-am strigat, Fecioară, în suferința mea,
Pe tine te laud în fericirea mea.
Binecuvântat-ai cu milă tristețea din casa mea”*

„INIMA-MI ESTE DESTUL MARE CA SĂ IUBEASCĂ FOARTE MULT”

Deși Frederic are un program foarte încărcat este foarte atent ca soția să nu se simtă neglijată.

În ciuda eforturilor pe care le face, Amélie are momente când se simte singură.

- Se interesează de munca lui,
- îi citește articolele,
- le comentează,
- îl ajută să-și organizeze notițele,
- face tot posibilul ca atmosfera din familie să fie armonioasă, iar
- clipele petrecute împreună să fie pline de atenție, iubire, bunăvoință.
- se roagă împreună cu el și îl însoțește cu rugăciunile ei.

„INIMA-MI ESTE DESTUL MARE CA SĂ IUBEASCĂ FOARTE MULT”

Ambii soți au o sănătate fragilă.

Amélie este chinată de o tuse care o epuizează. Frederic o îngrijește, pleacă cu ea la băi și la aer curat, dar nici el nu e mai puternic.

Are adesea probleme cu gâtul, își pierde vocea de mai multe ori, face pneumonii și infecții urinare, este nevoit să întrerupă cursurile și să stea la pat, sub privirile îngrijorate ale lui Amélie.

Conștienți că viața este scurtă, soții aprofundează viața de credință și profită de timpul acordat de Dumnezeu pentru a iubi, se a se iubi și a deveni folositori.

„INIMA-MI ESTE DESTUL MARE CA SĂ IUBEASCĂ FOARTE MULT”

De la Sorbona, Frederic cere și primește o bursă pentru un an de cercetări în Italia. Pleacă împreună cu soția și fiica, se oprește în orașele unde sunt cele mai mari biblioteci: Milano, Montecassino, Florența, trece frontiera în Elveția pentru a ajunge la Sankt Gallen, apoi în Germania la Munchen.

La Vatican, Frederic profită pentru a participa împreună la celebrările prezidate de papa Pius al IX-lea ales de puțin timp și sunt primiți chiar în audiență.

Pentru cei șase ani de căsnicie, Frederic, împreună cu buchetul de flori, îi oferă lui Amélie și o poezie.

**„Spune-mi de ce inimile să ne schimbe timpul n-a putut?
Șase veri și șase ierni de-a rândul multe flori el a cosit,
Amândoi fiorul morții am simțit.
Nici timpul scurs, nici vântu-întunecat,
Nici grijile ce veșnic zilele mi-au însoțit,
Nimic prima-mi iubire nu mi-a ofilit” .**

„INIMA-MI ESTE DESTUL MARE CA SĂ IUBEASCĂ FOARTE MULT”

- Evenimentele politice din 1848 îl obligă pe Frederic să fie în primele rânduri și să apere, prin intermediul articolelor publicate și a conferințelor, valorile creștine și dreptatea socială.

Deși adversarii folosesc metode murdare pentru a-l denigra, Frederic răspunde întotdeauna cu respect și bunăvoință, fără ură și dorință de răzbunare. Se simte învins, dar nu se dă bătut. Sănătatea îi este foarte șubrezită.

Este obligat să renunțe la catedră.

„Viața mea vă aparține, v-o datorez vouă până la ultima suflare. Dacă mor, mor în slujba voastră”.

„SĂ TRĂIM DE LA O ZI LA ALTA”

- Însoțit de fetiță și de soție, Frederic începe ultimul pelerinaj la vieții sale cu dorința de a-și recăpăta sănătatea. Va lua rând pe rând majoritatea stațiunilor balneare din Franța, Spania și Italia.

Peste tot, Frederic este primit, ajutat și vizitat de vincentienii din regiune. Mulți dintre ei medici îi acordă îngrijirile de care are nevoie. Când se simte mai în putere, merge la întâlnirile lor, le vorbește despre începuturile Societății și le explică țelul și mijloacele pe care trebuie să le folosească: rugăciunea, slujirea, prietenia, respectul.

„SĂ TRĂIM DE LA O ZI LA ALTA”

- Pe 23 aprilie 1853, când împlinește 40 de ani, scrie rugăciunea-testament, în care-i cere lui Dumnezeu îngăduința să îmbătrânească alături de soție și să termine educația copilului și-i oferă în schimb cariera și viața publică. Totodată se lasă în voia lui Dumnezeu acceptându-și moartea cu resemnare, curaj și pace.

Pe 23 august, Frederic îi oferă lui Amélie un ultim buchet de flori, de fapt e o ramură de mirt, copacul veșnic verde, simbolul iubirii sale pentru ea.

„SĂ TRĂIM DE LA O ZI LA ALTA”

„Acum că am încredințat-o pe Amélie cui trebuie, Dumnezeu poate să facă ce vrea cu mine”.

„Stăteam lângă el în genunchi și mă rugam cu voce tare dorind să fac împreună cu el ultimul nostru sacrificiu”.

„Iubitei mele Amélie, desfătarea și bucuria vieții mele, care mi-a ușurat suferința din ultimul an cu grija ei blândă, îi spun adio foarte scurt, la fel cum sunt lucrurile pământești. Îi mulțumesc, o binecuvânteț și o aștept. Doar în cer voi putea să-i arăt iubirea pe care o merită”.

„SĂ TRĂIM DE LA O ZI LA ALTA”

- Amélie rămâne văduvă la nici 33 de ani, cu un copil de 8 ani.

„Sunt ca o femeie oarbă care plânge după lumină, deși știe bine că există”.

„Această jertfă crește în fiecare oră și se reînnoiește în fiecare minut. Fie voia Domnului, atât pot să spun. Nici nu pot să mă rog. Imitațiune lui Cristos pe care am citit-o toată viața, citesc același capitol de trei ori și tot nu înțeleg nimic. Litania tuturor sfinților pe care am spus-o în ultimele zile cu el este singurul strigăt pe care-l poate pronunța sufletu-mi zdrobit”.

„INIMA-MI ESTE DESTUL MARE CA SĂ IUBEASCĂ FOARTE MULT”.

Această frază se potrivește ambilor soți. Iubirea pe care au avut-o unul față de altul nu i-a transformat în egoiști. Iubirea dintre ei s-a revărsat cu îmbelșugare în afara familie.

Pentru că se simțeau iubiți, acceptați, susținuți unul de altul, fiecare a putut da ce a avut mai bun din el pentru fericirea celuilalt și pentru binele celor din jur. Iubirea și credința în Dumnezeu nu a înlăturat suferința și încercările din viața lor, dar ea a ajutat să rămână fideli și să se dăruiască și mai mult.

